

Meliha Salihović

08.12.2025. 09:11

Pogledano: 48 puta

Esej o djeci, učiteljima i plavim zidovima kroz magični pogled

"Da li znaš da, ako zatvoriš jedno oko i pokriješ ga s dva prsta, možeš dobiti magični pogled?"

”Da li znaš da, ako zatvoriš jedno oko i pokriješ ga s dva prsta, možeš dobiti magični pogled?
Tome me naučila moja nana.

U zemlji bez imena, u porušenom gradu, jedna djevojčica naučila je od svoje nane nešto posebno: s dva prsta na jednom oku mogu se vidjeti stvari za koje mislimo da ne postoje.

Zlatni dvorci u mračnim šumama.

Sirene u dubini mora.

Ljepota. Svjetlost. I nada.”

Magični pogled je priča Ane Bjorn o djevojčici koja s porodicom bježi od rata. Univerzalna, dirljiva i puna nade. Priča o dječijoj sposobnosti da, uprkos svemu, i dalje vidi ljepotu. Da preživi zahvaljujući mašti. Da ostane čovjek. Jedna zaista posebna priča koja se čita kroz slike.

Priča je koja mi okupira misli već mjesecima. I koju rado dijelim s vama.

Zašto je spominjem baš sada, u kontekstu uređenja prostora škole? Ima li smisla? Pa meni ima...

Plavi zidovi, sivi pod i drvene klupe.

Tako izgleda učionica u mojoj školi 2025. godine.

Ili bi bar tako izgledala...

Da naši učitelji nemaju ono nešto što se ne spominje... Ni u knjigama, ni na glas a pogotovo ne među plavim zidovima...

Magične ruke i magične duše.

Svoju čaroliju dijele koliko god mogu. A ono što ne mogu promijeniti, mijenjaju iznutra - tako što daju djeci onaj pogled s dva prsta na oku.

U svakoj učionici ostavljaju dio sebe...

Dio duše,

Dio znanja,

Dio čiste ljubavi.

Tom čarolijom plavi zidovi postaju podnošljiviji, a drvene klupe toplije.

Dovoljno...

Baš onoliko koliko je potrebno da dijete iz škole ponese uspomenu na učionicu u koju će se poželjeti vratiti - čak i kada godine prođu.

Collections

Objava